

NORSK

Uidentifiserte
Flygende
Objekter

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UFO-TIDSSKRIFT

NR. 3

1. ÅRGANG

1970

Av innholdet:

FANTASI ELLER
VIRKELIGHET?

DET HENDTE
I IMJÆRVI...

SOVJETISKE
RAPPORTER

FOTOSIDEN:
TRINIDADE-
BILDENE

KRITIKK AV
CONDON-
RAPPORTEN

UFO-SYMPOSIUM
I USA

UFO-INFORMASJON,
NORGE

Utgitt av:

NORSKE
UFO-FORENINGER

DET HENDTE I IMJÆRVI.....

"Vesenet sto midt i lys-
kjeglen med en eske i
hånden".

NORSK UFO - TIDSSKRIFT

utgitt av
Norske UFO-Foreninger

postadresse
Postboks 2119, 7001 Trondheim
Postgirokonto 321295

Redaktører
Arne Børcke
Kolbjørn Stenødegård

i redaksjonen
Jon Ingar Haltuff
Grethe Klepaker

Lay-out
Hans Kristian Moe

Distribusjon
Leif Fahre

+ + +

Redaksjonens motto
Intet aksepteres før det er
kritisk gransket - intet for-
kastes fordi det lyder umulig.

+ + +

Innsendte bidrag avspeiler ikke
nødvendigvis redaksjonens men-
ing om emnet.

+ + +

Bladet utgis 4 ganger i året .
Abonnementspris kr. 15,- pr.år.

+ + +

Trykt hos Rovtrykk, Bergen.

Redaksjonelt

MEN HVA GJØR MYNDIGHETENE.....

En gang for lenge siden måtte en mann vifte med et rødt flagg foran bilen, en gang nektet man å tro at den menneskelige organisme kunne tåle hastigheter som overstiger 30 km/t, en gang ble to amerikanske brødre - de het forresten Wright - latterliggjort da de gjorde forsøk på å lette fra bakken i en innretning som var tyngre enn luft. Så sent som i 1802 var meteoren ennå bare et produkt av løgn og fantasi,

først året etter ble den akseptert som et reelt fenomen av Det franske vitenskapsakademi.

Vi skriver 1970 - nitten hundre og sytti år er gått siden vi begynte vår tidsregning - og fremdeles lever vi i middelalderens dypeste mørke. Mentalt sett. Stadig er vi like lite villige til å akseptere det mulige som mulig. Stadig er vi like uvillige til å gjøre en kollektiv pionerinnsettsats. Men det burde være et ubestridt faktum at samfunnet har visse moralske forpliktelser også overfor enkeltindivider og grupper som av en eller annen grunn står "utenfor".

I dag kan myndighetene gi en god dag i f.eks. vårt problem - UFO-problemet. For de aller fleste er det tilstrekkelig å vise til at "spørsmålet har vært grundig gransket av amerikanerne, som jo ikke har funnet noe ved det". At Condon-rapporten av 59 undersøkte observasjoner måtte erklære hele 9 (15,2%) som uidentifiserte, synes ikke å affisere våre myndigheter det ringeste. Opinionen mangler. Først med en - iallfall tilsynelatende - opinion blir saken å betrakte som av "betydning". Vi har i dag hundrevis av rapporterte observasjoner, og minst et like stort antall som aldri har blitt kjent på grunn av observatørens frykt for å bli latterliggjort. Om disse "skjulte reserver" kunne bli "mobilisert" - og om stridende UFO-grupper kunne legge vekk prestisjehammeren som altfor flittig brukes i dagens aviser - vel da - og trolig først da - vil det skje en bevegelse bak "de stengte dører". Men - akk - muren er tykk.

Den 29. oktober kjørte den 35 år gamle Kr.sands-konsulent Reidar Salvesen på E 18 fra Sandnes til Kr.sand. I det han passerer Helleland kl. 16.40, kom ifølge observatøren en stor lyskule i lav høyde på himmelen og over bilen. Da han gikk ut, var lyset "erstattet" av en diskosformet gjenstand ca. 10 m i diameter som hang lavt over bil-taket. I det fenomenet gled 6-7 m fremover og etter noen sekunder skjøt opp i lufta i rasende fart, ble Salvesen "slått overende av en ukjent kraft", og frontruta ble samtidig blåst inn.

Og rapportene fortsetter å strømme inn - men hva gjør våre myndigheter....

Det hendte i Imjärvi

- Gjenstanden var så nær at jeg nesten kunne ha rørt ved den med skistaven.
- Vesenet sto midt i lyskjeglen med en eske i hånden. Det var ca. 90 cm høyt og svært magert, iført en slags ettersittende overall av lysegrønt materiale.
- Jeg er sikker på at det de to forteller er sant. Jeg kjenner karene, erklærer naboen.

+ + +

På grunnlag av undersøkelser foretatt av Göteborgs Informations Center om och för Oidentifiserade Flygande Föremål (G.I.C.O.F.F.) er N-UFO-T istand til å bringe en utførlig rapport om en av de mest usedvanlige og interessante UFO-observasjoner som er kommet for en dag fra Skandinavia i de senere år. Episoden inntraff om ettermiddagen den 7. januar i år i et skogområde i Imjärvi, like utenfor den lille byen Heinola i Sør-Finland. Hendelsen forårsaket fysiske effekter som inflammasjoner og kvalme hos de to observatørene - den 38 år gamle gårdbrukeren Esko Viljo og hans 36 år gamle kamerat, skogsarbeideren Aarno Heino - som av nære bekjente betegnes som "rolige og fornuftige karer". Begge er ivrige skiløpere og tidligere aktive idrettsmenn.

+ + +

Viljo og Heinonen er ute for å gå opp sin treningsløype som de siste dagene er tilsnødd. De stanser opp i en liten lysning i skogen hvor de alltid tar seg en hvil i treningen. Den første skumring har lagt seg, og på den klare vinterhimmelen sees enkelte stjerner. Temperaturen er minus 17 grader.

Etter en frem minutters hvilhører de plutselig en surrende lyd, og blikket fester seg ved et "meget sterkt lysskinn" som farer over himmelen. Lyset kommer fra nord, gjør en stor sving, for så å komme rett mot dem fra sør. Høyden over bakken blir stadig redusert. Etterhvert som lyset nærmer seg, øker den surrende lyden i intensitet, og de to oppfatter nå fenomenet som en "lysende sky".

"En rund metallglinsende gjenstand"

Ifølge de to observatørene stoppet "skyen" opp og karene kunne tydelig

se at den roterte om en vertikal akse. Den syntes å bestå av en rødgrå tåke, "som pulserte med et underlig lys". Samtidig slo røyk opp fra oversiden. Den beveget seg langsomt ned til ca. 15 meters høyde og ble der hengende stille en liten stund; den surrende lyden fortsatte. Mennene kunne nå tydelig se "en rund metall-glinsende gjenstand" inne i tåken. Gjenstanden var ca. tre meter i diameter og hadde tre jevnstore halvkuler på undersiden. Et 20 cm langt rør med en diameter på ca. 25 cm stakk ut fra sentrum av "bunnen".

Gjenstanden senket seg langsomt ned mot de to forbløffede skiløperne og den surrende lyden tiltok. Samtidig syntes den rødgrå tåken å tynnes ut mer og mer, og idet gjenstanden var ca. tre meter over bakken, stoppet den plutselig opp, lyden opphørte, og mennene kunne tydelig betrakte objektets skarpe konturer.

Heinonen:

- Den var så nær at jeg nesten kunne ha rørt ved den med skistaven, hvis jeg hadde strukket meg.

Plutselig slo en sterk lysstråle ut av røret. Strålen "vagget" litt fra side til side, for så å innta en vertikal posisjon, slik at den dannede en sterkt lysende sirkel på ca. en meter i diameter i snøen. De to mennene sto som fjetret en meter fra sirkelens periferi, som var omkranset av en omlag en cm bred sort kant. En lett, rødgrå tåke senket seg over området.

Etter noen sekunder "trakk" liksom lyssirkelen seg sammen, og hevet seg omtrent $\frac{1}{2}$ meter over bakken, hvor den antok form av en skive eller diskos, ca. 15 cm i diameter. "Diskosen" sto først stille, men gjorde så et plutselig rykk oppover på 10-15 cm, samtidig som den ga fra seg en tikkende lyd. Deretter steg den hurtig og forsvant inn i røret på undersiden av gjenstanden.

"Vesenet sto midt i lyskjeglen"

I samme øyeblikk som skiven forsvant, hadde Heinonen følelsen av at "noen tok tak om midjen" hans og dro ham bakover. Han tror han tok et skritt tilbake og i samme sekund

fikk han øye på "vesenet".....

- Vesenet sto midt i lyskjeglen med en eske i hendene. Det var knapt en meter høyt og svært magert - med tynne armer og ben. Ansiktet var voksaktigblekt, forteller Heinonen.

- Jeg la ikke merke til noen øyne, men nesen var svært underlig. Det var ingen egentlig nese, men liksom bare en "krok". Ørene var svært små og trykket tett inntil hodet. Vesenet hadde en slags ettersittende overall av lysegrønt materiale, og støvler som rakk opp til knærne. Disse hadde mørkere grønnfarge. På hendene bar det hvite hansker som gikk til albue. Fingrene krøktes som klør om den sorte esken.

Viljo bekrefter at "vesenet" sto midt i det sterke lyset og lyste selv som om det skulle ha vært av fosfor. Ansiktet var svært blekt og skuldrene tynne og lutende. Armene var tynne som på et lite barn. Vesenet var avgjort ikke høyere enn en meter, og det var svært tynt".

- Jeg tenkte ikke på klesdrakten - så bare at den var grønnaktig og at det på hodet satt en spiss, metallglinsende hjelm, sier Viljo.

Fort. side 10

NORSKE. forts. fra side 18

klar forutsetning å få utgitt et eget norsk tidsskrift om UFO-fenomenene. Planene ble tatt opp 1968/69, men lot seg den gang ikke realisere av mangel på kapasitet og faglig innsikt. Takkert være samarbeidet med T-UFO-F ble imidlertid tanken omsider realisert i mars 1970 ved felles-organet Norsk UFO-Tidsskrift.

At foreningen gjennom en periode med "prøving og feiling" på vei mot en fastere organisasjon har gjort seg skyld i mange - til dels utilgitelige - "brølerer", er deltakerne de første til å beklage. Et av de største feilskjær var i sin tid å la distribuere i foreningens navn, skjematiske fremstillinger av de forskjellige "UFO-modeller" - naturligvis med dertil hørende tekniske detaljer og data, anvendelsesområde og hensikt. Slike "fantasi-

fostre" hadde man selvfølgelig på ingen måte dekning for....

Men tidene forandrer seg. Virksomheten er bokstavelig talt "brakt ned på jorden", og har - håper vi - funnet mer realistiske baner: f.eks. har foreningen under Hans Kr. Moes ledelse i vel et halvt år arbeidet med å tilrettelegge UFO-materiale for elektronisk databehandling. Samtidig har Iversen sørget for at Universitetsbibliotekets arkiver over eldre årganger aviser og tidsskrifter avstøves, i jakten på relevant materiale.

Samarbeide må til

UFO-Informasjons fundamentale standpunkt er imidlertid å samarbeide med andre grupper og organisasjoner om løsning av - vel og merke klart definerte - praktiske oppgaver,

Fort. side 5

160 universitetsfolk til UFO-konferanse i USA

"UFO-er - en utforsket vitenskapelig horisont"

Peoria, Illinois - 14. juni 1970
- I stedet for å hilse det ukjente velkommen har vitenskapsmenn gjort seg til "forsvarere av status quo", sa en universitetsprofessor lørdag på en weekend-konferanse om UFO-ene ved Bradley University i Peoria, Illinois, hvor omkring 160 personer deltok. Allen P. Utke - professor i kjemi og lærer ved Wisconsin University i Oshkosh og dessuten meget interessert i UFO - problemet - var en av hovedforedragsholderne på konferansen.

-Enkelte av oss i det vitenskapelige selskap har for vår egen faglige sikkerhets skyld gått i en felle. Teorier og ideer knebler oss og vi begynner å betrakte dem som trosartikler i stedet for som verktøy, sa professor Utke, da han tok opp problemene med å få igang en seriøs og fordomsfri vitenskapelig gransking av UFO-ene - eller de Uidentifiserte Flygende Objekter.

Stor misnøye med "Condon-Rapporten"

Både Utke og andre av konferansens deltakere ga uttrykk for stor misnøye med resultatene av den bredt publiserte UFO - undersøkelsen som ble utført av dr. Edward U. Condon etter initiativ fra regjeringen.

Utke hevdet at Condon-gruppen "allerede fra starten av ikke var særlig interessert i oppgaven" den frivillig hadde akseptert. Den endte derfor med "å utnytte de innsamlende informasjonen til å støtte opp om hva de selv trodde fra først av - at UFO - ene ikke er annet enn en folkelig myte". - Press må bli lagt på Kongressen gjennom den offentlige opinion og ved petisjoner som krever en grundig undersøkelse, for således å kunne "omgå" det vitenskapelige kollegium, foreslo Utke.

-Vi som er interessert i en seriøs behandling av UFO - problemet vil være langt bedre forberedt når den neste observasjonsbolgen dukker opp sa professor Utke, "- og det vil bli en neste gang."

Fysiske spor - men hva betyr de?

En annen taler, Ted Phillips jr. - tjenestemann ved Missouri Highway Department og dessuten amatør-astronom - beskrev "brente sirkler og "tallerken-reder", som var funnet på steder hvor det skal ha vært UFO - landinger. Phillips sa at det har vært 128 rapporterte tilfeller av sirkulære arealer - fra to til 72 fot i diameter - hvor vegetasjonen er blitt ødelagt og stampet ned under en slik påstått landing.

- Det betydningsfulle er at vi her ikke står overfor noe som flyr av gårde og forsvinner av syne, men noe som kan eksamineres. Det etterlater oss håndgripelige spor,skjønt vi ennå ikke kan forklare det, sa Phillips.

.../AB

N-UFO-T Foruten de to som er KOMMENTAR: meldt i UPI-meldingen, var også dr. J. Allen Hynek, North Western University, Illinois, og Coral Lorenzen, APRO, tilstede ved konferansen som ble arrangert gjennom APROs Illinois - avdeling. Konferansen hadde tittelen "UFOs - An Unexplored Scientific Horizon".

NORSKE. forts. fra side 4

først og fremst ved rapportinnsamling. Et slikt samarbeid burde la seg gjennomføre - på tvers av "ideologiske skillelinjer", men inviter til foreninger som N-UFO-S og Populærvitenskapelig Forening (PF) på Kløfta våren 1969, førte ikke til annet enn uformelle sammenkomster og endel brevveksling. Vi må beklageligvis notere at vi, uvisst av hvilken grunn, siden ikke har hørt fra de to gruppene. (2)

N-UFO-T 1) "Den nye linje" går i NOTER korthet ut på at foreningen utelukkende skal befatte seg med hva som posi-

Forts. side 10

Condon-rapporten stadig i søkelyset

"Condon-rapportens integritet var fullstendig sprængt allerede lenge før den ble satt på papiret, nemlig fra det øyeblikk da Low-memorandumet ble komponert i 1966. Uansett hvilke faktiske verdier rapporten som sådan måtte inneholde, ble de så allikevel utslettelig besmittet allerede på forhånd ved det som ble avslørt gjennom Lows dokument. Jeg har ventet lenge på at dette måtte bli behørig slått fast offentlig. Men forgjeves. Nå føler jeg imidlertid at jeg må slå det fast selv".

+ + +

N-UFO-T Ordene ovenfor er det innledende avsnitt i en artikkel som **KOMMENTAR:** N-UFO-T har hentet fra juli/august-nummeret (1970) av det internasjonalt mest anerkjente UFO-tidsskrift, "Flying Saucer Review" (FSR), England. Folk flest er ukjent med det såkalte "Lows memo". Dessverre. I sannhetens navn fortjener dokumentet langt bredere publisitet enn det har fått, fordi det så avslørende anskueliggjør hvilken nederdrekthet som kan skjule seg bak - og være grunnlaget for - et offentlig, tilsynelatende fortjent velrenommert prosjekt, betalt av skatteyternes midler.

Gibbs-Smiths ord bør derfor utvilsomt tillegges en viss betydning - selvom utgangspunktet her tilfeldigvis er det kontroversielle UFO-komplekset. Allikevel behandler han ikke UFO-er som sådanne, men det som kanskje alment er langt viktigere: **MÅTEN Å "ANGRIPE" DET UKJENTE PÅ.** Artikkelen reiser uvilkårlig det intrigerende spørsmål: Kan vi alltid stole på hva myndighetene serverer oss - eller bør vi prinsipielt alltid være på vakt?

+ + +

Et spørsmål om vitenskapelig integritet:

av Charles Harvard Gibbs-Smith (1)

For å oppnå hensikten med denne artikkelen vil jeg her hverken befatte meg med fartøyer fra det ytre rom, hamburgere slengt ut fra ballonger eller flekker for øynene på nevrotiske, gamle sladrejerringer. Jeg vil konsentrere meg om utgangspunktet og status for en vitenskapelig rapport: **Condon - rapporten** - fullført i 1968 og tilgjengeliggjort for pressen i januar 1969.

Den 9. august 1966 ble et fortrolig memorandum skrevet av en mr. **Robert J. Low**, adressert til offentlige tjenestemenn ved Colorado University. Dokumentet tok for seg det fremsatte kontrakttilbud fra det amerikanske flyvåpen (USAF) overfor dette universitet. Kontrakten forutsatte at universitetet eventuelt skulle gjennomføre en omfattende gransking av UFO-fenomenene, og at prosjektet

skulle betales med rundt regnet en halv mill. dollars (ca. 3.5 mill. kroner) av offentlige midler. Dr. Edward U. Condon skulle være prosjektleder, mens en av universitetets egne folk, mr. Low skulle fungere som daglig leder og den "uunnværlige nøkkelmann" for de forskjellige operasjoner. Det omtalte memorandum ble forfattet for kontrakten var undertegnet mellom flyvåpnet og universitetet.

Low-memorandumet bar tittelen "Noen tanker om UFO-prosjektet" ("Some Thoughts on the UFO Project"), og inneholdt bl.a. følgende avsnitt (artikkelforfatterens uthevelser):

"....Vår gransking ville bli utført nesten utelukkende av ikke-troende, som - riktignok sannsynligvis ute av stand til å **b e v i s e** et

negativt resultat - kunne, og sannsynligvis ville tilveiebringe en imponerende mengde indisier for at det ikke ligger noen realitet til grunn for observasjonene. Finessen ville være, tror jeg, å fremstille prosjektet på en slik måte at det for almenheten forekommer fullstendig objektivt, men at det vitenskapelige kollegium gis et bilde av en gruppe ikke-troende som anstrenger seg til det ytterste for å være objektiv, men hvis tro på å finne en tallerken er nesten lik null. En fremgangsmåte for å oppnå dette ville være å legge vekten på granskning, ikke av de fysiske fenomener, men snarere av de personer som gjør observasjonene - den psykologiske og sosiale situasjon for de personer og grupper som rapporterer å ha sett UFO-er. Hvis vekten legges på dette punkt, i stedet for på granskning av det evige spørsmål om en tallerkens fysiske realitet, vil jeg tro at det vitenskapelige kollegium ganske raskt oppsnapper budskapet.... På dette tidlige stadium er jeg tilbøyelig til å tro at hvis vi legger saken riktig opp og anstrenger oss for å få de rette folk involvert, og dessuten har hell med oss i å presentere for det vitenskapelige kollegium det image vi ønsker, vil vi gjennomføre oppgaven til vår egen fordel....."

Dette memorandum ble ved en ren tilfeldighet oppdaget av en av prosjektets etterforskere (2) sent i 1967 og avslørt for offentligheten i magasinet LOOK i mai 1968.

Allerede før dette skjedde hadde prosjektets leder dr. Condon ikke holdt seg for god for å komme med uttalelser og være opptatt med ting som lå langt utenfor hans offisielle mandat som en upartisk vitenskapelig etterforsker, for ikke å snakke om som prosjektleder.

Publiseringen av memorandumet, samt dr. Condons aktiviteter, førte til en bitter strid innen komiteen som endte med at dr. Condon avskjediget to av sine kolleger ved prosjektet.

Low-memorandumet kan bare oppfattes som en veloverveid handling som utspøkuleret tar sikte på å bedra; i første rekke å føre det vitenskapelige kollegium bak lyset, og - ved

dets hjelp - almenheten i sin helhet. Jeg kjenner ingen moderne parallell til et slikt kynisk dobbeltspill, utført av et universitet som offentlig forutsetningsvis er hengitt til å forfølge sannheten. Ved å skrive et slikt dokument var hele prosjektets integritet fullstendig sprengt allerede på forhånd. Mr. Lows ord avslører at alt som står i den endelige rapport - uten at leseren vet noe om det, uansett om han er leg eller lærd - i siste instans vil være ledd i det å presentere et farget resultat, slik at det "vitenskapelige kollegium ganske raskt oppsnapper budskapet"! I klart språk betyr dette at en overlagt forvrengning av sannheten var planlagt allerede før kontrakten med flyvåpenet var signert; og dette peker i sin tur i retning av en avtale med en eller annen om hva dette "budskapet" skulle bestå i. Følgelig må altså en falskhetens ånd ha gjennomsyret hele utarbeidelsen av rapporten. Den må ha betinget hva som ble tatt med og hva som ikke ble tatt med; hva som ble fremhevet og hva som ble underslått; hva som ble sagt på en spesiell måte og hva som ikke ble sagt; hva som ble antydnet og hva man unnlot å antyde. Kort sagt, helt fra starten av var rapporten dømt til å være "beamtet". Ved å forfatte dette memorandum har mr. Low ikke bare bragt værre over seg selv, men også over hele prosjektet og alle dem som var tilsluttet det, og - ikke minst graverende - også over Colorado University.

Forts. side 15

Gibbs-Smith:

Gibbs-Smith: - Colorado University skulle øyeblikkelig ha relegert mr. Low og hver enkelt av dem som hadde noen forbindelse med hans memorandum,

Flygende Tallerkener -

fantasi eller virkelighet?

Av prof. FELIX ZIEGEL

For ca. tjue år siden gikk det sensasjonelle rykter over verden om besøkende fra andre planeter. Avisene brakte førsteside-oppslag om tallerkenformede gjenstander som fløy med hastigheter som overgikk lydens. Men snart ble de flygende tallerknene erklært for fantasifostre eller i beste fall optiske illusjoner hos ærlige, men godtroende personer som hadde tatt atmosfæriske fenomener for romskip fra andre planeter. Den sovjetrussiske dosent Felix Ziegel mener imidlertid at det er grunn til å se mer alvorlig på problemet.

Artikkelen er hentet fra **Sovjet Nytt**, 28. desember 1967.

+ + +

Donald H. Menzel som er professor i astrofysikk ved Harvard University, er redd for at det etterord han skrev spesielt for den russiske utgaven av hans bok om flygende tallerkener, vil kunne skuffe dem som heller sterkt til den oppfatning at besøkende fra verdensrommet snart vil lande på jorda. En kan finne flygende tallerkener nesten overalt og enhver kan overbevise seg om deres eksistens. Men de er slett ikke romskip. Den første ekte flygende tallerken var den sputniken som sovjetiske vitenskapsmenn sendte opp 4. oktober 1957, skriver han.

Bølge av UFO-rapporter

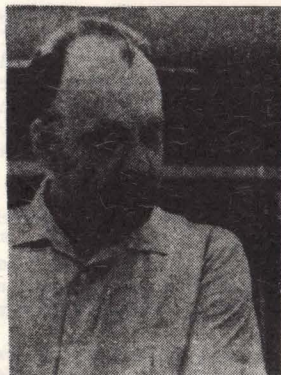
I de senere år er det kommet en ny bølge av rapporter om Uidentifiserte Flygende Objekter, noen er sett med det blotte øye og noen er studert gjennom teleskoper, fotografert eller lokalisert ved hjelp av radar.

Den 16. august 1960 observerte geologen N. Sotsjevanov sammen med noen kolleger at en orangefarget skive med en diameter som var 50 prosent større enn månens, fløy mellom fjelltoppene i nærheten av landsbyen Koktal i Kasakhstan.

Den 12. juli 1964 oppdaget dosent V. Saitsev, som da var ombord i et fly av typen TU 104A på vei fra Leningrad til Moskva, en gjenstand som han har beskrevet som en stor skive som plutselig dukket opp

under flyets skrog, fløy i en parallell kurs en stund og så brått skjøt fart ut til siden.

Astronomen og geodeten L. Tsekhanovitsj har meldt at han den 24. september 1965 så en skive som lynrask dukket ned over Novyj Afon i Abkhazia. Neste år, den 17. juni 1966 var geofysikeren V. Krylov, sammen med en gruppe kolleger, vitne til et lignende fenomen i utkanten av Eliste i Nord-Kaukasus. Den flygende gjenstandens bane var temmelig komplisert, nærmest spiralformet. Den erfarne polarflygeren V. Akuratov har flere ganger observert UFO både fra bakken og fra lufta. I år

Prof. Felix Ziegel

(1967) har det kommet rapporter om flygende tallerkener fra de sovjetiske Østersjørepublikkene og fra Gorkij, Kharkov, Murmansk og andre deler av Sovjet-Unionen.

Optiske illusjoner?

Den instinktive reaksjon er å avskrive alle rapportene om UFO som fantastiske absurditeter. Slik reagerte også medlemmene av det franske akademi for 200 år siden på meldinger om at det hadde falt sten ned fra himmelen. I dag er det ingen som forundres over meteoritter.

For fem år siden utga et sovjetisk forlag en russisk oversettelse av dr. Donald H. Menzels bok om flygende tallerkener. Mange mente at dette var dødsdommen over "tallerkenfantasiene". Vitenskapen karakteriserte alle tilfelle hvor det forelå mistanke om inntrengen fra verdensrommet som atmosfæriske fenomener eller sansebedrag av forskjellige slag.

I dag legger en liten vekt på teoriene om "optiske illusjoner", som har blitt utsatt for en meget riktigg kritikk av ledende amerikanske autoriteter, som astrofysikeren J. Hynek og astrobiologiprofessor F. Salisbury.

Dr. Vallee som deltok på den internasjonale matematikkongressen i Moskva i 1966, har nylig offentliggjort tre monografier om UFO. Han er ikke villig til å lytte bare til en av de mange hypotesene om hvordan en må forklare det gåtefulle naturfenomenet, men hevder likevel at versjonen om besøkende fra andre planeter fortjener alvorlig overveielse.

Forts. side 17

FEIL i nr. 2

Vi beklager at billedtekstene på Fotosiden i N-UFO-T nr. 2 ved en teknisk feil er blitt forvekslet:

Bilde nr. 1 har korrekt tekst.
Bilde nr. 2 skal ha tekst nr. 4.
Bilde nr. 3 skal ha tekst nr. 5.
Bilde nr. 4 skal ha tekst nr. 3.
Bilde nr. 5 skal ha tekst nr. 2.

MERKELIG LYSFENOMEN DA LUFTVERN-

SIRENE KORTSLUTTET

Fire hvite himmellegemer og et rødt sto stille mens alarmen gikk, forsvant og ulingen med den.

Hamar - tirsdag 6. oktober 1970.

- Jeg har aldri festet noen lit til de mange meldinger om mystiske flygende himmellegemer, sier en mann til Hamar Arbeiderblad, men nå vet jeg ikke lenger hva jeg skal tro. Det skjedde under den merkelige "flyalarmen" natt til mandag. Ulingen begynte vel omtrent 20 minutter over ett og varte i fem-seks minutter. Ulingen vekket meg, og da den ikke ga seg sto jeg opp for om mulig å få greie på hva som sto på. Det jeg så var følgende:

På vesthimmelen var det fire meget store lysende legemer som så ovale ut fra min plass, men omrisset var litt utflytende og utydelig. De minnet om de moderne gatelampene og lyset var omtrent det samme, intenst og blåhvitt. Hvis man trakk en linje mellom dem, ville man få frem en trapes omtrent. Tilsynelatende lenger vekk var et langt lyspunkt som var rustrødt. Det var ikke Mars, for jeg er såpass kjent på nattehimmelen at jeg vet hvor jeg finner den, og dessuten var det jo regnvær og overskyet. Denne "stjernen" tindret som man sier om stjerner, men jeg vil heller si at den pulserte i voldsomt tempo. 14 minutter på ett forsvant dette himmelfenomenet omtrent som noen skulle ha skrudd på en bryter, og samtidig døde ulingen fra luftvernsirenen bort.

- Det er alt hva jeg kan fortelle, men det må da finnes andre som også må ha sett det samme som jeg, men de kvier seg kanskje for å fortelle om det. Jeg gjør det ugjerne selv, men jeg vet hva jeg så. Kanskje andre observatører kan bekrefte det, sier mannen.

+ + +

Eskens åpning rettes mot Heinonen

Idet mennene sto og stirret på åpenbaringen, snudde vesenet seg plutselig halvt til siden og rettet åpningen i esken mot Heinonen. Det pulserende lyset var meget sterkt, nesten blendende. Mens vesenet stadig sto i lyskjeglen, sank den tykke tåken ned fra gjenstanden og store røde, grønne og fiolette gnister begynte å slå ut fra den lysende sirkelen på snøen. Gnistene lignet lysende staver og kunne være omtrent ti cm. lange. De syntes å "sveve meget langsomt" ut fra lys-sirkelen i vide buer. Gnistene rammet begge mennene, men de brant seg ikke og kjente heller ingen annen form for berøring. Tåken tetnet nå mer og mer, og tilslutt kunne de to mennene hverken se vesenet eller hverandre, til tross for at avstanden mellom dem bare var et par meter. De hadde da sett vesenet i 15-20 sekunder og på om lag tre meters avstand.

Plutselig var luften tom

Plutselig smeltet lyskjeglen på bakken sammen, fløt oppover som "en skjelvende flamme", og ble suget inn i gjenstandens åpning. Tåketepet syntes å bli "revet i stykker": "- og over oss var luften tom", forteller Viljo.

De ble stående på stedet ytterligere i tre minutter.

Heinonen:

- Vi ble ikke redde; vi snakket ikke med hverandre; vi gjorde ingenting.

Heinonen merker sykdomstegn

To minutter etter at tåken hadde spredt seg, merket Heinonen at hans høyre side - som hele tiden var vendt mot lyset - ble følelsesløs. Da han forsøkte å ta ett skritt frem, var høyre ben kraftløst og han falt om i snøen. Det begynte også å "stikke og prikke som om foten sov". Han klarte ikke å reise seg ved egen hjelp, og tok derfor av seg skiene. Viljo støttet ham de to kilometrene frem til Heinonens

hjem. De brukte en hel time på turen.

Da de kom frem følte Heinonen seg dårlig. Han hadde ryggsmerten, hodepine, - var øm i alle ledd, og måtte brekke seg. Da han senere "lot vannet", var urinen "sort som kaffe". Han hadde også vanskelig-heter med hukommelsen.

Viljo var rød og hoven i ansiktet, og det virket som om også han hadde vanskeligheter med balansen. Forøvrig syntes han å være bare ubetydelig berørt av det inntrufne og det var da også han som kontaktet lege for å få undersøkt Heinonen.

Karene oppsøker lege

Om kvelden samme dag ble Heinonen undersøkt av dr. Kajanoja ved Poliklinikken i Heinola. Legen mente at pasienten måtte ha vært "utsatt for et eller annet elektrisk fenomen, som hadde skremt ham svært". Han konstaterte at Heinonens blodtrykk var "langt under det normale", og konkluderte med at det forelå sjokktilstand, frembragt av et psykisk traume.

I flere måneder etter opplevelsen var Heinonen plaget av balansepro-

...Forts. side 13

NORSKE. . . . forts. fra side 5

tivt kan påvises - nemlig rapporter "om noe på himmelen, nær eller på bakken og som antas å kunne fly" - mens fruktesløse spekulasjoner over fenomenenes realitetsinnhold definitivt og kategorisk fjernes fra organisasjonsarbeidet.

2) Etter hva N-UFO-T erfarer, skal PF nå bare eksistere i navnet, idet formann og viseformann begge er flyttet til Oslo.

Ryktene vet å fortelle at flere har trukket seg fra arbeidet i N-UFO-S, slik at gruppen nå nærmest må betraktes som en enmannsorganisasjon.

Red.

N-UFO-T HÅPER

i nr. 4 å kunne gi en utførlig beretning om Salvesen - saken.

RAPPORTHJØRNET:

ved Hans Kr. Moe.

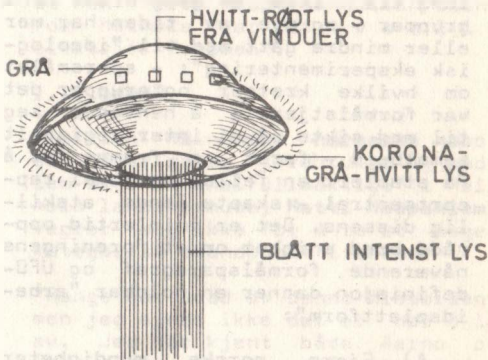
NÆROBSERVASJON PÅ EIDSVOLL

- Det var et meget vakkert syn, sier Gunnar Holm om den merkelige hendelsen han var utsatt for om kvelden den 24. februar 1969. Den kvelden lå Holm under bilen sin og arbeidet. Klokken viste 21,25 og stedet var Westengen, Råholt i Eidsvoll.

Da han krabbet frem fra bilen, fikk han plutselig øye på en gjenstand som sto stille høyt oppe på himmelen. Holm forteller til UFO-Informasjon, Norge at en blå lysstråle - "så intens at det nesten gjorde vondt i øynene" - skjøt ut fra en rund åpning på undersiden av gjenstanden. Strålen gikk helt ned til bakken, og uten noen særlig spredning av lyset. Objektet var rundt, grått og svakt buet på undersiden, mens det på oversiden var en kuppel med 4-5 synlige "vinduer". Rundt en del av gjenstanden utstrålte en korona et gråhvitt skjær.

Holm angir høyden over bakken til ca. fire km og størrelsen på objektet - målt på utstrakt arm mellom peke- og tommel-finger - til ca. to

månediametre. Han mener objektet var synlig i ca. 10 sekunder før det plutselig forsvant.

Observasjonskvelden var været fint og himmelen helt klar.

KILDER Eidsvoll blad 3/3-69 og Rapport nr. 192, UFO-Informasjon, Norge.

SKANDINAVISKE OCEANOGRAFI-STUDENTER GRANSKER "UNDERVANNS-UFO-ER"

En gruppe oceanografi-studenter ved skandinaviske universiteter har satt seg fore å innsamle rapporter om UFO-er observert på havet og i innsjøer. Det er meningen i tiden fremover å foreta en analyse av dette materialet på globalt plan.

I en henvendelse til norske UFO-foreninger opplyser en av deltakerne - Peer Olav Hedbak fra København universitetet - at anmodninger om slikt materiale skal sendes ut internasjonalt gjennom tidsskrifter og UFO-organisasjoner.

Gruppen av oceanografi - studenter ser på dette fenomen med absolutt alvor, og ber eventuelle observatører rapportere slike tilfeller så snart som mulig etter at observasjonen fant sted.

UFO-informasjon, Norge har, i samarbeid med Trondheim UFO-Forening stilt en del materiale til disposisjon for gruppen. Det dreier seg om en omtale av den såkalte "Skjervøy-rapporten", en del avisutklipp om UFO-et som for et par år siden letet fra et skjær utenfor Bodø og "forfulgte" en passbåt, resyme av letingen etter en UFO som angivelig skal være styrtet i Namsenfjorden i 1959, og dessuten en del stoff om merkelige hendelser i Djupsjøen og i Bjøringvatnet.

.../AB

N-UFO-T vil gjerne formidle eventuelle rapporter fra sine lesere.

.../RED

Å VITE

To know nothing is bad, to learn nothing is worse.

(afrikansk ordspråk)

NORSKE UFO-FORENINGER

denne gang

UFO-Informasjon, Norge

UFO-INFORMASJON, Norge kunne i høst se tilbake på fire års virksomhet for UFO-saken i Norge. Det er ingen lang tid - ikke en gang blant UFO-grupper - og mye av tiden har mer eller mindre gått med til "ideologisk eksperimentering": - spørsmålet om hvilke kretser og grupper det var formålstjenlig å henvende seg til med sikte på et inter-regionalt samarbeid - først og fremst for å få etablert en felles nasjonal rapportsentral - skapte lenge atskillig dissens. Det er imidlertid oppnådd bred enighet om at foreningens nåværende formålsparagraf og UFO-definisjon danner en holdbar "arbeidsplattform":

A) Gjøre norske myndigheter kjent med at det i en årrekke er mottatt rapporter om himmelfenomener - også i norsk luftterritorium - som vitenskapen ikke har forklart entydig.

B) Fremme myndighetenes forståelse for at UFO-problemet krever en fordomsfri, vitenskapelig behandling i offentlig regi.

UFO-INFORMASJON, Norge definerer et Uidentifisert Flygende Objekt som :

LESERHJØRNET

Spalten står åpen for spørsmål og meninger. Red. forbeholder seg retten til å redigere innleggene. Innsenderens navn og adresse må oppgis

Til Red.
Finnes det eksempler på at UFO-er er observert visuelt og samtidig registrert på radar?

H.J.
Oslo

"The UFO Evidence" - utgitt i 1964 av NICAP, Wash. D.C. - gir på sidene 76-80 en oversikt over 81 radar-registreringer. 44 av disse oppgis samtidig å være sett visuelt

"....de ytre eller indre stimuli som forekommer tilstrekkelig ukonvensjonelle til å forårsake rapport om noe på himmelen, nær eller på bakken, som antas å kunne fly".

Konstituerende møte

Konstituerende møte ble holdt høsten 1966 med 13 deltakere, som alle tidligere samme år av prinsipielle eller personlige grunner brøt med kjemiingeniør Gunvald Weies "Norsk UFO Studiesirkel" (N-UFO-S) - senere endret til Norsk UFO Studiegilde. Allerede om sommeren hadde Leif Fahre - tidligere medlem av N-UFO-S - tatt initiativet til å opprette en postboks på navnet "UFO-Informasjon", som senere også ble den nye foreningens navn, men med "Norge" føyd til.

På møtet ble Knut Aasheim innsett som foreningens ordstyrer, Nils Jacob Jacobsen som varann og Sverre Wiseth som kasserer. Fahre skulle sørge for distribusjonen, mens rapportsentralen naturlig tilfalt Leif Iversen, som i en årrekke for egen regning hadde drevet rapportinnsamling og som stadig like iherdig tar seg av denne sentrale del av virksomheten. Jacobsen og Wiseth skulle ivareta kontakten med grupper og enkeltpersoner henholdsvis uten- og innenlands, foruten i samarbeid med

Forts. side 13

Ved nitidig gjennomgåelse av de enkelte tilfelle vil man antakelig finne at tallet er større.

Red.

Til Red.
Hvor mener UFO-Informasjon, Norge at UFO-ene kommer fra?

R.G.
Klepstad

Ja, hvis man bare kunne vite det... Etter mange år i "bransjen" har foreningen blitt stadig mer sikker på at når det gjelder UFO er alt usikkert. Man betrakter UFO som UFO - ikke IFO.

Red.

DET HENDTE. . . forts. fra side 10

blemer, ledd smerter og periodevis hukommelsessvikt. Komplikasjonene førte til at Heinonen i flere måneder etter episoden var så å si arbeidsufør (pr. juni da G.I.C.O.F.F. sist var i kontakt med de to).

Viljos almentilstand var tilsynelatende mindre alvorlig, men i likhet med Viljo måtte også han etter den første undersøkelsen, oppsøke lege flere ganger i dagene og ukene som fulgte. Også han slet med balanseproblemer. Dessuten ble ansiktet, overkroppen og hendene røde, øynene var i lengre tid overømfindtlige for sterkt lys, og måned-er senere klaget han over "kribling og prikking" i venstre fot og hånd. Han har vært plaget av konsentrasjonssvikt og initiativmangel og således bare vært i stand til å utføre lettere arbeid på gården. I midten av mai i år - vel fire måneder etter hendelsen - skriver han til G.I.C.O.F.F.:

- Enkelte av de personer som har vært på stedet hvor det hendte, har i flere dager etterpå følt seg uvel. Kan det ha vært smitte? spør Viljo i brevet.

Da et svensk reportasjeteam, sammen med Heinonen og Viljo besøkte stedet i begynnelsen av juni, ble de to finnes og tolkens hender røde, og Heinonen fikk dessuten så sterk hodepine at han måtte sette seg ned et stykke fra lysningen i skogen.

Utrolig, men.....

Professor i elektrofysikk ved Hel-

NORSKE. . . . forts. fra side 12
Aasheim, forefallende foredrags- og kåserivirksomhet.

Foreningens struktur

UFO-Informasjon, Norge har skaffet seg gode kontakter landet over, og etter hvert fik' omkring 500 UFO-interesserte tilsendt introduksjonskriv og aktuelt material om emnet. Det opereres ikke med formelt medlemskap - forpliktelser overfor "passive medlemmer" ville kreve u-

singfors universitet, **Matti Tuuri**, utelukker ikke at Heinonens og Viljos skader kan være forårsaket av stråling, f.eks. røntgen, fordi slik kortbølget stråling i overdose gir de samme symptomer som Heinonen utviklet.

- Disse lysfenomenene har nå vært sett av så mange at man vel ikke lenger kan benekte deres eksistens, sier professor Tuuri, og tilføyer at han "tror neppe hendelsen utenfor Heinola var et **v a n l i g** elektrisk fenomen".

.....sant?

Familien Heinonens **nærmeste nabo**, den 46 år gamle jordbruker og medlem av "Kommunalfullmæktige" i Heinola landskommune, **Matti Haapaniemi** vegrer seg ikke for å ta et meget kategorisk standpunkt i saken:

"Mange har ledd av denne historien, men jeg synes ikke det er noe å le av. Jeg har kjent både Aarno og Esko siden de var smågutter. Jeg stoler på dem. De er begge rolige og fornuftige karer, og dessuten totalavholdsmenn. Jeg er sikker på at det de forteller er sant....."

N-UFO-T Og med Haapaniemis tilKOMMENTAR: litsfulle utsagn, forlater vi Finland og overlater til leseren selv uforstyrret å tenke over denne beretningen, inntil **N-UFO-T** i neste nummer lar **Andreas Steen** på faglig grunnlag, kommentere de medisinske og psykiske aspekter som knytter seg til observasjonen. **N-UFO-T** takker **G.I.C.O.F.F.** for velvillig å ha stilt til rådighet det materialet denne artikkelen bygger på. **.../Red.**

forholdsmessig mye tid. Tilgangen til arbeidsmøtene - som holdes hver 14. dag i et kjellerlokale som velvillig er stilt til disposisjon av en Oslo-bedrift - er derfor forsøkt begrenset til "aktive". Fremmøtet ligger vanligvis på 8-15 deltakere, som hver betaler kr. 3,- for å finansiere virksomheten.

"Ny linje" - avgjørende vendepunkt

I begynnelsen av 1968 trakk ord-
Forts. side 18

FOTOSIDEN:

ved Jon-Ingar Haltuff

Trinidad-observasjonene

Trinidad-bildene må kunne sies å tilhøre noen av de best dokumenterte fotos av uidentifiserte flygende gjenstander.

Serien på ialt fire bilder, er tatt av den sivile fotografen Almiro Barauna, som var gjest ombord på den brasilianske flåtes forsknings-skip "Almirante Saldanha de Gama".

Stedet var Trinidad, en øy som ligger ute i Sør-Atlanteren, over 600 miles øst av Bahias kyst. Tidspunktet var ved 12-tiden den 16. januar 1958.

Besetning og offiserer, samt en rekke sivilpersoner ombord observerte et ukjent objekt som hurtig nærmet seg over øya, svevet over fjelltoppen Galo Crest, bare for kort tid etter å forsvinne utover havet med stor hastighet.

Bakgrunnen

Øya Trinidad ble under Den andre verdenskrig benyttet som marinebase for amerikanske, sammen med den brasilianske flåte. Etter krigen ble basen imidlertid nedlagt inntil slutten av femtiårene. I oktober 1957 ble den igjen tatt i bruk, da en arbeidsstyrke under ledelse av marinekaptein Carlos Alberto Bacellar gikk igang med opprettelse av en forskningsstasjon for Oceanografiske og meteorologiske studier i forbindelse med Det internasjonale geofysiske år.

Kaptein Bacellar rapporterer UFO-er

I begynnelsen av november var første del av arbeidet med stasjonen ferdig. Hver dag sendte marineteknikerne opp instrumentbærende ballonger for å studere forholdene i de øvre lag av atmosfæren.

Under et ballongslipp i slutten av november observerte mannskapene, sammen med kaptein Bacellar, et fremmed objekt nær ballongen. Objekte

ket beveget seg fra den ene siden til den andre i snevre vendinger, tilsynelatende med en enorm hastighet. Kaptein Bacellar iakttok fenomenet gjennom en teodolitt (1) med 20 ganger forstørrelse, og så en hvitaktig, ovalformet gjenstand tre ganger så lang som den var bred.

Dette var den første av ialt seks UFO-observasjoner som ble rapportert fra stasjonen på Trinidad. To ganger var kaptein Bacellar blant vitnene, begge gangene med sin teodolitt.

UFO-fotoene den brasilianske marine erklærte for ekte

Tidlig i januar 1958 la forsknings-skipet "Almirante Saldanha" ut fra Rio de Janeiro med kurs for øya. En rekke sivilpersoner var invitert ombord for å delta i marinens forskningsprosjekt. Blant gjestene var en geologiprofessor og hans to assistenter og medlemmer av en undervannsklubb, blant dem - foruten et regjeringsmedlem - fotografen Almiro Barauna.

Barauna, som var spesialist i undervannsfotografering, skulle ta bilder for marinen. Det var Barauna som knipset den oppsiktsvekkende serien, og her er hans egen beretning om den bemerkelsesverdige observasjonen:

"Det var den 16. januar, kl. 12.15. Skipet ble gjort klar til å forlate øya. Jeg brukte mitt Rolleyflex-kamera, modell E. Dekket var fullt av sjøfolk og offiserer.

"Plutselig ropte mr. Amilar Vieira og kaptein Viegas på meg og pekte på en flekk på himmelen. Det var et klart objekt som nærmet seg øya. På samme tid - mens jeg stadig prøvde å se hva det var - kom skipets tannlege, løytnant Homero løpende fra baugen og ropte om et objekt han observerte.

Forts. side 18

Low-memorandumet bibringer også en åpenbar forakt for emnet UFOs som universitetet rundhåndet ble tilført midler for å granske. Og forakt er ikke forenlig med vitenskapelig gransking. Det er alment akseptert i den siviliserte verden at objektivitet er like så hellig og ukrenkelig når en forsker skal finne en lebestifts betydning for sexappeal, som når han søker en effektiv behandling mot kreft. Bare en kjeltring ville være av en annen oppfatning.

Det som understreker uhederligheten som omslutter hele prosjektet er i virkeligheten at Lows memorandum aldri er blitt fordømt - eller i det minste avvist - av noen av partene i hestehandelen; skammelig nok heller ikke av Det amerikanske vitenskapsakademi (3). Hverken University of Colorado eller USAF har hittil tilbudt så meget som ett ord til forklaring på en adferd som radikalt bryter med de fundamentale grunnsetninger for vitenskapelig integritet.

Det er bare så altfor åpenbart at Det amerikanske vitenskapsakademi mente denne saken ikke var verd å gjøre noe vesen av. I motsatt fall ville Akademiet ha gått til aksjon. Og dette er et av de mest beklagelige aspekter ved hele situasjonen.

Akademiet skulle - selvfølgelig - umiddelbart ha fornektet dr. Condon - med mindre det til den fulle tilfredsstillelse ble bevist at han ikke hadde den fjerneste kjennskap til memorandumet før etter at det ble publisert. Det skulle dessuten offentlig ha kommet med en kraftig fordømmelse av at Condon fortsatte ved prosjektet etter at han kjente til "forretningen".

Hva angår University of Colorado så burde dets plikt være like iøyenfallende som et lys i mørket: det skulle ha relegert mr. Low og hver enkelt av dem som hadde noen forbindelse med hans memorandum, og det skulle øyeblikkelig ha oppløst prosjektet og tilbakebetalt pengene til flyvåpenet. Det faktum at ingen av disse tingene ble gjort, og at

universitetet overhodet ikke kom med noen offentlig erklæring til fordømmelse av memorandumet - men tvert imot tillot prosjektet å fortsette som om ingenting var hendt - brennemerker det som et vanæret, tredjerangs college som jeg inderlig håper aldri mer blir betrodd et nytt prosjekt av betydning og en viss anstendighet.

Ingen bør glemme at vi her ikke har debattert UFO-problemet; hva vi har gjort er å diskutere vitenskapelig integritet. Og jeg vil gjerne minne Colorado - universitetets rektor - som bidro med et patetisk lite forord i Rapporten - om hvordan ordet "integrity" defineres i USA's mest anerkjent ordbok:

"Integrity", heter det i Webster, er "such rectitude that one is incapable of being false to a trust, a responsibility, a pledge" (4).

C.H. G-S.
London
Mai 1970.

x x x

N-UFO-T 1) Charles Harvard Gibbs-NOTER: Smith er en av verdens fremste luftfartshistorikere og han har skrevet mange bøker for London Science Museum (Vitenskapsmuseet i London). Han holder graden M.A. (Master of Arts) fra sitt hjemlige universitet Harvard, USA. Han er også æresmedlem i the Royal Aeronautical Museum.

2) "Snushanen" - for å bruke Robert Lows lite ærbødige betegnelse - som avslørte eksistensen av Memorandumet, var dr. David R. Saunders, en av kollegene som ble avskjediget av dr. Condon.

3) Det amerikanske vitenskapsakademi - American Academy of Sciences - påtok seg etter anmodning fra flyvåpenet å gjennomgå, vurdere og eventuelt godkjenne CRs vitenskapelige holdbarhet.

4) "Integritet er slik rettskaffenhet at en er ute av stand til å være falsk overfor et akseptert til-litsverv, et ansvar, et løfte".

Sovjetiske rapporter

Hentet fra Sovjet nytt 28. desember 1967.

"Under flygning ved Grønland i 1956 oppdaget vi uventet da vi kom ut av skydekket, et merkelig flygende apparat som fulgte en kurs parallell med vår egen. Av form kunne det minne om en perlefarget linse med bølgeformede, pulserende kanter. Vi ønsket ikke å møte det og gikk igjen inn bak noen skyer, 40 minutter senere sluttet skydek- det brått mot Bjørnøya, det var klart forut, og igjen fikk vi øye på dette ukjente flygende apparatet. Vi bestemte oss for å se hva dette kunne være, la om kursen og prøvde å nærme oss det. Som svar skiftet også dette ukjente flygende appa- ratet kurs og gikk parallelt med oss med samme hastighet som vi. Etter 15 - 18 minutters flygning skiftet apparatet igjen brått kurs, gikk foran oss og steg hurtig til værs og forsvant mot den blå himmelen. Vi oppdaget ingen antenner, over- bygninger, vinger eller illumina- torer på skiven. Det kunne heller ikke observeres noen gasshale eller spor i luften, og hastigheten var så stor at fenomenet syntes nesten overnaturlig".

Av en rapport fra den ledende polarflygeren V.I. Akkuratov

Det hendte i landsbyen Boroventki i Lugansk-distriktet i august 1964. Omkring midnatt så jeg en gul syl- inderformet gjenstand som var tre ganger så stor som et fly. Den fløy fra sør til nord i om lag 1000 me- ters høyde omtrent så fort som et jetfly. Først fulgte den en horison- tal kurs, så steg den til værs i en vinkel på 60 grader. Jeg hørte en kraftig lyd og så en veldig flamme- tunge skyte ut fra halen på den.

Mikhailo Oleinik.

Blant de mange vitnesbyrdene fester naturlig nok særlig lit til de erklæringer som er kommet fra eks- perter på atmosfæriske forhold. Det følgende er en erklæring fra tre astronomer, Robert Vitolnjev fra det astrofysiske laboratoriet under Sovjet-Unionens vitenskapsakademi

og Jan Melderis og Esmeralda Vitol- njev som er medlemmer av den latvi- ske seksjonen av Sovjet- Unionens selskap for astronomi og geodesi:

Den 26. juli 1965 foretok vi obser- vasjoner av ionosfæren og skyene over forskningsstasjonen i Ogri i Latvia. I mørkningen klokken 21.23 la vi merke til en usedvanlig klar "stjerne" som langsomt beveget seg mot vest. I kikkertene, som for- størret åtte ganger, kunne vi opp- dage en liten, flat flekk. Tele- skopet avslørte en linseformet skive med en diameter på omlag 100 meter. I sentrum kunne en klart se en for- tykning - en liten kule.

Rundtskiven i en avstand av to dia- metre, var det tre kuler som liknet den i sentrum og langsomt kretset rundt i en sirkel. Alle fire legem- ene var matt perlegrønne. Hele sys- temet ble gradvis mindre, som om det fjernet seg fra jorda. Femten eller tjue minutter senere begynte kulene å bevege seg hver sin vei vekk fra skiven. Også kulen i sen- trum fløy til siden. Klokken 22 var disse legemene så langt fra oss at vi tapte dem av syne.

Fenomenet ble observert nordvest for stasjonen om lag 60 grader over horisonten, tyensynlig i en høyde av ca. 1000 kilometer. Vi ville antakelig ha trodd at det var en romrakett som ble sendt opp fra jorden eller en kunstig satellitt, men dette ville ha betinget langt større hastigheter enn de gjenstan- der vi observerte. En rakett eller en sputnik ville dessuten ha opp- trådt som en gjenstand og ikke en gruppe gjenstander.

("Sputnik", nr. 12/1967)

N-UFO-T nr. 4

vil komme i jan/febr 1971. Som les- erne sikkert forstår, feirer N-UFO- T nyttår i mars.

Red.

SISTE NYTT

UFO-foreningene i Sverige har nå innledet samarbeid under navnet Riksorganisasjonen UFO-Sverige med hovedsete i Motala. N-UFO-T håper i neste nummer å komme nærmere inn på hva dette vil bety for UFO-ar- beidet i Norden.

Forts. side 18

Sent i 1966 ble det i USA satt ned en komite til studium av UFO, ledet av den kjente fysikeren E. Condon. Fenomenet studeres nå i Storbritannia, Frankrike, Japan, New Zealand og andre land. Også i Sovjetunionen drives det forskning på området (1).

Over alle kontinenter har en observert UFO-fenomener, og det har fått en verdensomfattende karakter. Men hva kan det være?

Knappt noen av dem som har lest dr. Menzels bok vil slå seg til ro med versjonen om at de er optiske fenomener i atmosfæren. De kan heller ikke betraktes som en avart av kulelyn. Vanligvis har kulelyn ikke større diameter enn 15 cm, og det opptrer alltid i forbindelse med tordenvær, mens UFO-ene er hundrevis, om ikke tusenvis av ganger større og opptrer i allslags vær. Ikke en gang av utseende har UFO-ene noe til felles med kulelyn.

Ikke noe nytt fenomen

UFO-ene er forresten slett ikke noe nytt fenomen, selv om en vanligvis pleier å føre deres historie tilbake til 1940-årene. Mystiske gjenstander ble observert i det 19. århundre, i middelalderen og selv i det gamle Egypt. Av særlig interesse var nedslaget i Tunguska som la øde store sibirske skogområder i 1908.

En teori hevder at det var iskjernten i en liten komet som eksploderte over den sibirske taigaen. Men det forskningsarbeidet som er utført av Solotov og andre sovjetiske vitenskapsmenn, viser at det ikke er noe ved Tunguska-katastrofen som ikke kan stemme overens med en kjernefysisk eksplosjon i luften.

Det er også blitt fastslått at Tunguska-legemet før det eksploderte må ha beskrevet en sirkel på mange hundre kilometer i omkrets. Det er mer trolig at en slik manøver må ha blitt foretatt av et styrt skip enn av et naturlig himmellegeme. Det er mer som støtter den antagelse at det var et legeme av kunstig opprinnelse.

Vitenskapens ansvar

Jeg tror ikke en virkelig vitenskapsmann kan innta den samme holdning som mannen som sa da han fikk se en giraff: "Et slikt dyr finnes ikke". Jeg vil gjerne få sitere den fremragende estniske vitenskapsmannen dr. Gustav Naan: "Sunn fornuft er inkarnasjonen av sin tids erfaring og fordommer. Den er en meget upålitelig rådgiver når en står ovenfor en fullstendig ny situasjon".

Vitenskapen må drive et systematisk studium av UFO-fenomenene uten å forkaste i prinsippet teorien om besøkende fra verdensrommet eller noen annen hypotese. Dette vil ikke kreve noen særlige utgifter eller hjelpemidler. De eksisterende observatoriene og meteorologiske og kosmiske kontrollstasjonene vil være tilstrekkelig. Tanken om å opprette en verdensomfattende observasjonstjeneste for UFO er realistisk. Til å begynne med må vitenskapens menn og kvinner møte problemet med åpent sinn. En virkelig vitenskapelig løsning, hva den enn måtte vise, vil bare kunne gagne menneskeheten.

Opplysningene om UFO-er må behandles av elektroniske regnemaskiner. Fotografier av toppkvalitet, spektrogrammer og radarobservasjoner er nødvendige.

Et internasjonalt samarbeid vil bringe denne gåten nærmere sin løsning.

+ + +

N-UFO-T (1) Artikkelen er skrevet i NOTER: 1967. Siden den gang har Condon avlagt sin negative rapport, men det er ikke kommet til redaksjonens kjennskap at andre land enn USA iallfall ikke offisielt - har nedlagt sine UFO-prosjekt. USAs Bluebook ble nedlagt i desember 1969.

.../AB.

DER ER MER MELLOM HIMMEL OG JORD...

enn de fleste andre steder...

Darwin P. Erlandsen.

"Omsider kunne også jeg se objektet og de lysglimt det sendte ut. Det var allerede kommet ganske nær opp-til øya. Det kom over havet og beveget seg mot et sted som kalles Galo Crest. Jeg hadde tapt 30 sekunder ved å søke etter objektet, men kameraet hadde jeg allerede parat da jeg fikk øye på det som en klar silhuett mot skyene. Jeg tok to bilder før det forsvant bak fjelltoppen Desejado. Kameraet var innstilt på 1/125 sek., blender 8, og dette er grunnen til en eksponeringsfeil jeg senere oppdaget.

"Objektet var ute av syne noen sekunder bak fjelltoppen, kom så frem, større, og fløy nå i motsatt retning, men lavere og tettere ved fjellet enn før. Det beveget seg også med større hastighet. Jeg knipset et tredje bilde - det fjerde og femte ble ødelagt. Dette skyldtes ikke bare UFO-ets økede hastighet, men i forvirringen som oppsto da objektet ble oppdaget ble jeg skubbet av folk som også prøvde å få et glimt av objektet. Følgen var at jeg bare fikk med havet og himmelen på bildene.

"Gjenstanden beveget seg nå i den retning den var kommet fra, og syntes å stanse i luften. På dette tidspunkt tok jeg det siste bildet. Etter omkring ti sekunder fortsatte objektet med økt hastighet samtidig som det avtok gradvis i størrelse, inntil det forsvant i horisonten.

"Umiddelbart etter at objektet forsvant ble filmen fremkalt ombord på forskningsfartøyet, i nærvær av skipets offiserer. Da det ikke fantes kopieringsmaskin ombord, måtte vi nøye oss med å betrakte negativene".

Barauna i forher - bildene erklært ekte

Barauna ble ved tilbakekomsten to ganger innkalt til avhør hos marinemyndighetene, som ba om å få undersøke negativene. De ble sendt til den sivile organisasjonen "Cruzeiro do Sul Aerophotogrammetric Service" for analyse. Bildene ble erklært ekte.

Undersøkelser av skipets posisjon og visse andre sjekkinger, syntes å vise at objektet måtte ha beveget seg i en hastighet av mellom 900 og 1.000 km/t.

.../JIH

KILDE: Trinidade - hæftet, UFO-Nyt Forlag. Artikkelen er basert på undersøkelser som er utført av dr. med. Olavo Fontes, Rio de Janeiro - den amerikanske organisasjonen APRO's brasil-representant.

N-UFO-T (1) Teodolitt brukes til måling av horisontal - vinkler, og består av en kikkert som er dreibar om en horisontal og en vertikal akse. Til aksene er festet en viser med nonius - eller avlesningsskala - til vinkelavlesning på en horisontal, grad-delt sirkelbue.

NORSKE. . . forts. fra side 13

styreren seg, og Leif Fahre har siden vært formann. Omtrent på samme tid, på vårparten, ble den såkalte "nye linje" (1) introdusert av Arne Børcke - journalist i et nyhetsbyrå. Man må ha lov til å si at disse begivenheter markerer et avgjørende vendepunkt til det bedre i UFO-Informasjons holdning til UFO-saken. Enkelte trakk seg ut, men den nye linje ble ytterligere konsolidert ved at andre krefter - blant dem tidligere formann i Trondheim UFO-Forening (T-UFO-F), siv.ing. Hans Kr. Moe og stud. med. Andreas Steen - kom med i arbeidet.

Prøving og feiling

Allerede fra starten av var det en

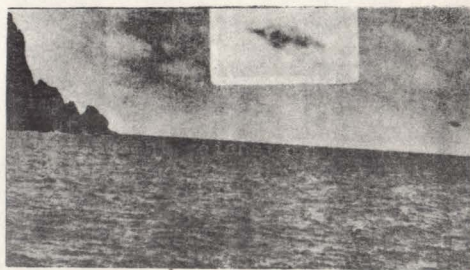
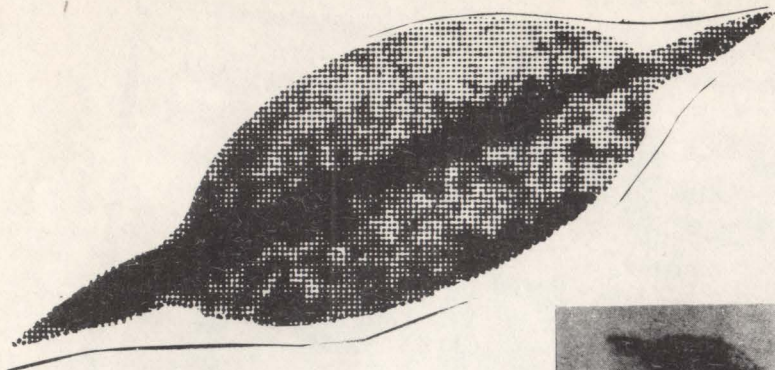
Forts. side 4

FOTOENE på neste side viser Trinidade-objektet fotografert fra den brasilianske marines forskningsskip "Almirante Saldanha de Gama", den 16. januar 1958, klokken 12.15.

De to øverste bildene er forstørrede utdrag av fototet midt på siden som viser gjenstanden idet den kommer inn over øya.

Nederst til venstre svever UFO-et over "Galo Crest".

Nederst til høyre er det siste foto i serien, tatt da objektet forsvinner utover havet.

SIDSTE NYT om UFO

MYSTERIET OM DE

Rumfartøjer fra andre planeter? - Videnskabelige

opfattelser - Besøgende fra fremtiden - Er nogle UFO'er dyr? - Tallerkenjagt på 140 km - »Foo-fighterne« - »Spøgelses-UFO'er«

FLYVENDE TALLERKENER

Af
**Vincent H.
GADDIS**

STRUBES FORLAG

28,75